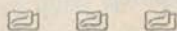

„VISOKA PESEM“.

Besedilo in razlaga za **ljudski koncert** „Glasbene Matice“, ki bo na Svečnico, dne 2. februarja 1906 v dvorani hotela „UNION“ ob petih popoldne.

**Besedilo „Visoke pesmi“
po Bossijevi prireditvi.*)**

Prvi del.

Zbor. Naj poljubi me z ustnami
ustec svojih!

Kajti prsi tvoje slajše so nego
vino, dišeče po mazilih sladostnih.

Kakor olje dišeče tvoje je ime!
Tebe ljubijo mlade deklice.

Pelji me s seboj!

Hitimo v vonjave, dišave krog
tebe!

Nevesta. (Sopran-solo.) Mene
peljal je kralj v dvorane svoje.

Zbor. Oj ta radost! Veselimo
se s teboj. Pomnimo: Prsi tvoje
slajše so nego vino. Dobri ljubijo te.

Misli skladbe.

*Koprnce hrepenenje izvoljenega
ljudstva po obljubljenem Mesiju.
Prsi, mazila, olje, vonjave in dišave
so razne milosti, ki izvirajo iz
Kristusa.*

*Prvi pojav v prerokbah obljubljene
božje ljubezni do človeštva, t. j. učlo-
večenje božjega Sina. Zbor takoj
izraža svoje veselje nad tem po-
javom.*

*) Prevod je po možnosti dobeseden.
Vendar so oz-ri na petje večkrat morali
odločiti za prostejši prevod. Pri tem je
bilo vselej odločilno mnenje g. koncert.
vodje Hubada.

Nevesta. Črna sem, toda
lepa, hčerke jeruzalemske, kakor
kedarski so šotori, kot preproge
Salomona.

Nikari me ne ogledujte, ker
temna sem! Solnce ožgalo me je.

Materesinovi so mi nasprotovali.
Ukazali so, da stražim vinograde.
Lasten vinograd pa nisem varovala!

Povej, povej mi, koga ljubi duša
moja, kje li paseš in kje počivaš
opoludne da ne začnem stopati
za čredami pastirjev drugih!

Ženin. (Bariton-solo.) Če kam
ne veš, o najlepša med ženami,
oj pojdi za menoj, oj pojdi za
sledovi čredam in pasi ovce poleg
šotorov pastirskih!

Konjičkom svojim pred vozom
Faraona te prisposodabljam, pre-
ljuba moja.

Tvoja lica so lepa kakor lica
grlice, vrat tvoj nakit je biserov.

Zbor Ovratnice drage ti na-
redimo v lesketu zlatem, srebrnem!

Nevesta. Ko kralj je počival
na svojem ležišču, narda moja je
razširjala svoje dišave.

Kot šopek je mire moj dragi,
šopek mire, ki počiva sredi nedrij.

Iz Cipra grozd presladki moj
je ljubi v vinogradih engadskih.

Ženin. Glej, kako lepa si,
preljuba moja, glej, kako
lepa si!

Nevesta. Glej kako lep si
ti, preljubi moj, in veli-
časten!

*Nevesta si je v svesti svojega
nižkega stanu, svoje nagnjenosti k
slabemu, in vendar je ponosna, da
je nevesta Kristusova.*

*Nevesta (cerkev) se spominja na
stiske in nasprotstva, ki jih je morala
nova cerkev takoj v začetku pretrpeti.*

*Koprnceče povprašuje, kje biva
ženin, da bi ne zašla na kriva pota.*

*Ženin (Kristus) pozove nevesto
(cerkev), naj le hodi za njim, da
prave poti ne zgreši.*

*Pove ji, kakšno moč ji je podelil,
prisposodbljajoč jo v boju zmagovitim
konjičkom, in s kakšno lepoto jo je
obdal.*

*Sv. Trojica okiti cerkev z vsem
svojim bogastvom.*

*Hrepenenje po Mesiju, kakršno
se nam je slikalo v začetku, je sedaj
po prihodu Zveličarjevem utešeno.*

*Nevesta presrečna opeva svojo ra-
dost nad ženinom.*

Ljubezen Kristusa do sv. cerkve.

Ženin in nevesta. Postelja najina rožnata! Stebri domovja lesá so od cedre, stropi sekani vsi so iz ciprese!

Drugi del.

Ženin. Jaz sem cvet polja, jaz gorskih dolin sem lilija. Kakor lilija sredi trnja, taka je ljuba moja med hčerami.

Ah, prosim vas, hčerke jeruzalemske, pri kozah, jelenih poljanskih, ne prebudite in ne motite v spanju preljube, predrage, dokler sama spati hoče!

Nevesta. Čuj, njegov ta glas je! Glejte, tam prihaja, čez gore prihaja, čez griče zelene! Ah, moj ljubi govori zdajle z menoj!

Ženin. Vstani in prihiti k meni, preljuba moja, ti golobica, ti lepotica! Oj pridi sem k meni!

Zbor. Že mrzle zime konec je. Dež ponehal je in nebo se zjasnilo. Cvetje vzkliko je v deželi naši in čas ohrezovanja trt prišel je.

Radost! Pomlad je tu! Zagrlila je grlica v deželi naši!

Smokva sad je svoj obrodila, nogradi cvetoči z vonjavo so za-dehteli.

Nevesta. Oj vrni se! Tak bodi, ljubi moj, kakor so koze in mladi jeleni po gorah beterskih!

Oj vrni se, preljubi moj, oj pridi k meni!

Orkestralni intermezzo. („Materesinovisominasprotovali.“ „Stebri domovja lesá so od cedre, stropi sekani vsi so iz ciprese!“)

Ljubezen Kristusa do sv. cerkve.

Nevesta spi, t. j. cerkev uživa po prvih težavah, s katerimi se ji je bilo boriti, kratko časa zaželjeni mir.

Nevesta se zbudi in se veseli, ko je spoznala ženinov glas, t. j. sveti evangelij, veselo oznanilo božjega kraljestva.

Kristusova ljubezen do cerkve.

Poganstva je konec, veselje nad krščansko vero. To pomenja pomladna pesem.

Boj med židovskim in krščanskim motivom.

Himna. (Zbor.) Glej, tu angelska je hrana,
Jed popotnikom izbrana,
V živež vsem ljudem podana!
Nikdo je ne zametuj!
Aleluja!

Tretji del.

Ženin. Ah, prosim vas, hčerke jeruzalemske, pri kozah, jelenih poljanskih, ne prebudite in ne motite v spanju preljube, predrage, dokler sama spati hoče!

Zbor. (Alt.) Kdo je, ki čez puščavo prihaja in se dviga kot oblaček vonjav, dehtečih mire in kadila?

Zbor. (Moški zbor.) Nosilnica Salomona je! Sto junakov hrabrih spremlja jo, kar najboljših zmore Izrael! V roki vsak svoj meč drži, vsi za vojsko so pripravljene. Stražijo z orožjem kralja ti junaki hrabri, da ga ponoči nezgode groza strašna ne napade.

Nevesta, potem zbor. Oj pridite in pogledjte, hčerke sionske, Salomona kralja izraelskega na glavi s krono zlato, ki z njo ga venčala je mati na dan zaroke njegove, na dan srca največje sreče!

Nevesta. Ah, prosim vas, hčerke jeruzalemske, če kje najdete mi ljubega, povejte njemu, da od ljubezni koprnim!

Ženski zbor. (Hčerke sionske.) Kdo je tvoj izvoljeni, tvoj ljubi, najkrasnejša ti med ženami, ker tako hrepeniš po njem?

Zmaga krščanstva.

Kristus želi sv. cerkvi miru in mirnega razvoja.

V daljavi se zagleda svatbeni sprevod kralja Salomona z njegovo nevesto. Iz poganstva vstaja krščanstvo.

Junaki so boritelji za sv. vero.

Ljudstvo se pozivlja, naj pride gledat Kristusa in njegovo cerkev. In ljudstvo prihaja.

Ljubezen cerkve do Kristusa.

Tudi hčerke sionske žele svete vere.

Nevesta. Izvoljeni moj je belih lic in rudečih, izbran je iz tisočev!

Ženski zbor. In kam odšel je ljubi tvoj, najkrasnejša ti med ženami? O kje ga vodi steza njegova, da iščemo ga s teboj?

Nevesta. Moj ljubi šel je doli na vrt svoj, kjer gredice so dišav opojnih, da pasel bi po tratah in lilije v šopke bral.

Ženin. Ena je golobica moja, popolna vsa, matere edinka, izbrana porodnici svoji!

Nevesta. Jaz vzprejem te, na dom te peljem, na dom matere svoje, moj učenik! In tam ti čašo dam vina dišečega in mošta sladkega jabolk granatnih!

Ženin. Kot pečat me pritisni na srce svoje, kot pečat me pritisni na roko svojo! Kajti močna je kot smrt ljubezni sila, vroča kakor pekel je nje gorečnost. Nje svetilke žare kot baklje ognja in plamena.

Ki bivaš v vrtilih in čujejo te prijatelji, daj, da še jaz poslušam tvoj glas!

Zbor. Aleluja!

Kristus biva na zemlji v svojem vrtu, t. j. v cerkvi.

Ena je edino zveličavna cerkev.

Nerazrušljiva ljubezen med Kristusom in sv. cerkvijo ob vseh nevarnostih.

